Goniec Codzienny

Wilno
ŚRODA
20 stycznia 1943
Nr. 464
Cena w Wilnie 5 fen.

UPORCZYWA OBRONA W REJONIE STALINGRADU

Ciężkie ataki sowieckie na wszystkich frontach odparto. — Dalszy zacięty opór niemiecko-włoskiej armii czołgów w Afryce Północnej. — Lotnictwo zatopiło na obszarze morza pod Bone 2 transportowce o pojemności 12.000 TRB. — Zniszczono 18 brytyjskich samolotów

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 19 stycznia.

Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

W zachodniej części Kaukazu niemieckie i rumuńskie wojska odparły nieprzyjacielskie ataki. W północnej części Kaukazu i w okręgu Donu walki zmienne są w toku. W przebiegu tych walk w dniu 17 i 18 stycznia zniszczono 62 czołgi bolszewickie. W rejonie Stalingradu wojska bronią się uporczywie w ciężkich walkach przeciw wciąż ponawianym atakom nieprzyjaciela.

Miejscowe ataki bolszewików na środkowym odcinku frontu i na południowy wschód od jeziora Ilmeń pozostały bez skutku. Na południe od jeziora Ładoga nieprzyjaciel ponownie atakował przy silnym poparciu artylerii. W ciężkich walkach odparto go z wysokimi, krwawymi stratami. Na obu odcinkach walk zniszczono 32 czołgi.

W walkach powietrznych, w których brały skuteczny udział słowackie myśliwce, zestrzelono 16 samolotów sowieckich bez strat własnych.

W Afryce Północnej niemiecko-włoska armia pancerna stawiała nieprzyjacielowi w dalszym ciągu zacięty opór. Niemieckie grupy bojowe w Tunisie przełamały na kilku odcinkach nieprzyjacielskie stanowiska i zdobyły szturmem zacięcie bronione przez przeciwnika wyżyny. Samoloty bojowe zatopiły ubiegłej nocy na obszarze morza pod Bone 2 transportowce o łącznej pojemności 12.000 trb. poza tym uszkodziły 2 frachtowce średniej wielkości. Ponad Afryką Północną zestrzelono 10 nieprzyjacielskich samolotów.

Na obszarze Kanału, w Zatoce Niemieckiej i u norweskiego wybrzeża straciło brytyjskie lotnictwo 8 samolotów.

W godzinach wieczornych 18 stycznia niemiecki zespół samolotów bojowych zaatakował bombami kruszącymi i zapalającymi miasto i port Dover. Wszystkie samoloty powróciły.

Stany Zjednoczone straciły 1.058 samolotów na Południowym Pacyfiku

TOKIO. (DNB). Marynarka amerykańska, która w dotychczasowych bitwach morskich w południowo-zachodniej części Pacyfiku straciła przeważną część swoich okrętów wojennych, przeszła od pewnego czasu do taktyki używania swego lotnictwa dla odpierania wojsk japońskich. Od początku stycznia straciły Stany Zjednoczone tylko nad obszarem wysp Salomona, Nowej Gwinei i Nowej Brytanii 1.058 samolotów, podczas gdy straty Japończyków wynoszą tylko 219 maszyn. Z użytych na tych terenach samolotów nieprzyjacielskich ponad 50 do 60 procent stanowiły samoloty bojowe, resztę ciężkie bombowce.

Wymuszone wypowiedzenie wojny

BERLIN. Londyńska agencja informacyjna podała do wiadomości charakterystyczną wieść z poselstwa Iraku w Londynie, że utrzymywany przez Anglię rząd Iraku znajduje się w stanie wojny z Niemcami, Włochami i Japonią.

Jeszcze przed objęciem swej marionetkowej roli jako prezes ministrów z łaski Anglii, był t. zw. prezes ministrów Nuri Said na żołdzie angielskim. Po wielu zmianach gabinetów znalazł on wreszcie w trzeciorzędnych politykach bezwolne narzędzie dla wypowiedzenia wojny wbrew narodowi i armii.

Przywrócenie tytułu „oficer" w wojsku sowieckim

SZTOKHOLM. Według sobotniego doniesienia radiostacji moskiewskiej po raz pierwszy zastosowano tytuł „oficerowie" w armii sowieckiej. Od 25 lat wśród dowództwa armii bolszewickiej obowiązywało określenie „komandir", zaś słowo „oficer" było tak samo wzbronione, jak niedawno wprowadzone znowu złocone szlify naramienne, gdyż uchodziły one za przypomnienie caryzmu i „reakcji". Skoro rząd sowiecki uważał za potrzebne znowu wprowadzić tytuł „oficer", to według poinformowanych obserwatorów, należy to uważać za dowód, że niezadowolenie ze składu dowództwa w armii sowieckiej trzeba zaspakajać co raz to innymi środkami.

Wysokie straty Czungkingu w r. 1942

PEKIN. Japońska kwatera główna w Chinach Północnych oznajmiła w sobotę po południu, że wojska czungkińskie i komunistyczne oddziały partyzantki B w Chinach Pónocnych straciły w r. 1942 — 142000 zabitych, a do niewoli dostało się 104.000. Zdobycz wojenna wynosi 690 miotaczy min, 192 ciężkie i 1543 lekkie karabiny maszynowe oraz ponad 87000 karabinów ręcznych. Nie mniej jak 69 522 żołnierzy poddało się dobrowolnie.

Włoski komunikat wojenny

RZYM. (DNB). Nocy onegdajszej wdarły się jednostki szturmowe włoskiej marynarki wojennej do miejsca wjazdu do portu algierskiego i zaatakowały liczne okręty. Dotychczas zdołano stwierdzić z pewnością storpedowanie jednego krążownika i trzech wielkich parowców. Dwa parowce zatonęły na pewno, trzeci osiadł na mieliźnie. Krążownik został uszkodzony. Mimo gwałtownej obrony nieprzyjacielskiej prawie wszystkie łodzie atakujące jednostki powróciły nienaruszone.

Na froncie Syrty gwałtowny ogień artylerii. Nieprzyjaciel nie ponawiał swoich ataków z dnia poprzedniego.

W Tunisie natarcie wysuniętych naprzód oddziałów włoskich na bunkier nieprzyjacielski zakończyło się powodzeniem. Podczas nieudanego przedsięwzięcia nieprzyjacielskiego na odcinku południowym, o czym doniósł komunikat wojskowy z 15 stycznia, pozostawił przeciwnik na pobojowisku 120 zabitych.

Włoskie oddziały lotnicze skutecznie bombardowały bazy w Algierze i urządzenia na Malcie.

Samoloty nieprzyjacielskie ostrzelały wczoraj ogniem karabinów maszynowych Pachino (Syrakuzy). W mieście powstały nieduże szkody. Wśród ludności była jedna osoba ranna. Zrzucono też ponownie kilka bomb bez skutku na Dampadesa. Jeden samolot zestrzeliła obrona wyspy.

Jeden z samolotów włoskich nie powrócił z całodziennej wyprawy.

Angielska wyprzedaż

GENEWA. Wielka Brytania zamierza obecnie sprzedawać również należące do niej meksykańskie linie kolejowe. Jak donosi „Financial News" z 14.I z Meksyku, podjęto już pertraktacje z rządem meksykańskim. Chodzi tutaj właściwie o trzy linie kolejowe, w tej liczbie o kolej z Mexiko—City do Vera Cruz.

USA odczuwa skutki zatopienia karawany statków konwojowanych

MADRYT. Jak dalece ciężko odczuło dowództwo północno-amerykańskie oraz cała ludność Afryki Północnej stratę karawany statków konwojowanych, wynika z komentarza gazety „Espana", wychodzącej w Tangerze, oświadczającego m. in., jak donoszą depesze, nadesłane ze Stanów Zjednoczonych, co następuje: „Dotkliwe obostrzenia w dziedzinie zaopatrzeń w materiały pędne, odbijające się ponownie na szeregu samochodów i na ogrzewaniu centralnym wielkich miast, należy przeważnie przypisać okoliczności, że Roosevelt czuł się zmuszonym do zaopatrzenia za wszelką cenę generała Eisenhowera w materiały pędne. Z jakże wielkim rozgoryczeniem musiała przyjąć ludność Ameryki Północnej wiadomość o zatopieniu tej cennej karawany konwojowanych statków-cystern!".

BUENOS AIRES. Minister spraw zagranicznych Urugwaju Guani podczas swej podróży do Stanów Zjedn. miał rozmowę z przedstawicielami prasy, określając wobec nich po raz pierwszy wojnę jako „ogromne nieszczęście". Wskazał on na to, że ten konflikt światowy przyczynił również i Urugwajowi wielkie trudności i że napewno zwiększą się one przy dłuższym trwaniu wojny.

Od 1 lutego 1943 zostaną wprowadzone również w Generalnej Gubernii obowiązujące w Rzeszy już od listopada 1941 r. ceny jednolite i grupowe, ponieważ wciągnięcie Generalnej Gubernii w wielkoniemiecki obszar gospodarczy wymaga jednolitej polityki cen.

2 MIESIĄCE ZIMOWEJ OFENSYWY

Największe dotychczas działania bojowe bolszewików

Obraz wielkości i znaczenia od dwóch okrągło miesięcy trwających walk odpierających na Wschodzie można najlepiej sobie wytworzyć, gdy się pokrótce spojrzy na przestrzenne i czasowe etapy sowieckiej ofensywy zimowej.

Pierwszą wzmiankę o rozpoczęciu się ofensywy zimowej zawiera komunikat naczelnego dowództwa sił zbrojnych z 19 listopada, donoszący, że na froncie dońskim po odparciu ataków sowieckich przez wojska rumuńskie toczą się nowe walki, które w następnych dniach stały się bardzo zacięte. 21 listopada zawiadomiono, że na południe od Stalingradu i na stepach kałmuckich przystąpił nieprzyjaciel do ataku przy użyciu znacznych sił. 24 listopada zanotowano wdarcie się bolszewików w doński front obronny na południowy zachód od Stalingradu i w wielkim łuku Donu. Równocześnie rozpoczęły się silne ataki sowieckie między Wołgą a Donem. 25 listopada przystąpiły Sowiety w czasie, gdy w rejonie Donu i Wołgi zacięte walki nadal się toczyły, dalej na północ między Kalininem a Toropcem do dalszej ofensywy w wielkim stylu, która to ofensywa rozszerzyła się wkrótce aż do jeziora Ilmeń.

17 grudnia rozpoczął się wielki atak na stanowiska włoskie nad środkowym Donem, który to atak po kilkudniowych zmaganiach się dzięki bardzo silnemu zmasowaniu oddziałów pancernych doprowadził 21 grudnia do wdarcia się we front obronny w kierunku południowym. W łączności z dokonanym poprzednio włamaniem się w wielkim łuku Donu wytworzyła się przez to sytuacja, którą dowództwo niemieckie rozwiązało zarządzeniem operacyjnym cofnięcia frontu na przygotowane stanowiska. Równocześnie Wielkie Łuki i jezioro Ilmeń zjawiały się stale jako dodatkowe lokalne punkty ciężkości sowieckiej działalności zaczepnej. Podczas gdy wielka ofensywa sowiecka, pomijając rejon Kalinin — Toropiec, całkowicie się załamała, a walki na starych frontach ofensywnych wrzały z największą zaciętością bez przerwy, rozpoczęły się w końcu 13 stycznia nowe ataki sowieckie pod Woroneżem i nad jez. Ładoga.

Z kalendarzowego przeglądu wynika, że sowiecka ofensywa zimowa w następujących po sobie uderzeniach zaczepnych objęła powoli większą część frontu wschodniego i uwikłała go w bardzo ciężkie walki. Jeśli chodzi o rozmiary i użycie wojsk jest to niewątpliwie największe działanie bojowe, jakie dotychczas przeprowadziły Sowiety. Oznacza to z drugiej strony, że działania te wymagają od wojsk sprzymierzonych i ich dowództwa natężenia sił, czego ze strony niemieckiej ani nie przemilcza się, ani nie pomniejsza. Na ogół należy zauważyć, że niemieckie komunikaty przy całej względami wojskowymi uzasadnionej powściągliwości, w szczegółach zdradzają trzeźwy realizm, który wyraźnie podkreśla zaciętość bezpardonowych zmagań się i wielkość zadań obrony.

OŚ STRATEGICZNA.

Wkrótce po rozpoczęciu się ofensywy sowieckiej, wyraźnie widać było, że linia Stalingrad — dolny Don stanowi strategiczną oś sowieckiego planu operacyjnego. Przez to też jasne stały się cele operacyjne, do których na tej linii dążono, rzucając do walki ogromne masy ludzi i materiałów wojennych, mianowicie: zlikwidowanie niemieckich stanowisk nad Wołgą, przecinających życiowo ważne drogi komunikacyjne i arterie zaopatrzenia Sowietów, zdobycie z powrotem centralnej pozycji nad Donem i w dalszym skutku tych operacyj oddzielenie kaukaskiego terenu walk od frontu głównego. Na tej głębokiej linii Stalingrad — dolny Don koncentrowały się od początku punkt ciężkości i cel sowieckiej ofensywy zimowej, i tam spoczywają one jeszcze i dzisiaj. Wszystkie sowieckie akcje zaczepne przedsiębrane na północ i na południe od tej linii, służyły jako faktyczna funkcja uboczna tej głównej idei strategicznej.

Wobec rzucenia przez Sowiety mas wojsk i materiałów wojennych spadło na obronę niemiecką nie zadanie utrzymania dotychczasowej strefy frontu w całej jego rozciągłości, lecz przeszkodzenia realizacji sowieckich celów operacyjnych i w elastycznych walkach na głębokiej przestrzeni wymuszenia przez odpowiednią kontrakcję koniecznego wyrównania między siłami ataku a obrony. Albowiem nie terenowa zdobycz napastnika, lecz utrzymanie przez obronę witalnych dla prowadzenia wojny stref jest decydującym czynnikiem dla wyniku bitwy.

CEL NADRZĘDNY.

Wszystkim poczynaniom niemieckiej obrony przyświeca idea przewodnia, że uzyskane w czasie letniej ofensywy ważne pod względem militarnym i gospodarczym rejony muszą być również utrzymane w czasie zimy mimo bardzo silnych akcyj nieprzyjacielskich. Wszystko, co się odbywa w zakresie operacyj niemieckiej obrony między Donem a Kaukazem trzeba oceniać i rozumieć, mając zawsze na oku ten cel nadrzędny. Przy czym trzeba bardzo mocno zaznaczyć, że uderzenia sowieckie mimo nieustających wysiłków dotychczas nie dotarły do witalnych stref objętych niemieckim frontem bojowym, a cóż dopiero mówić o wdarciu się w te rejony. Dalszym sukcesem tej niemieckiej taktyki są bardzo ciężkie straty Sowietów w ludziach i materiale, straty, przewyższające wszystko, co działo się dotychczas. Do strat tych przyczyniły się też w wybitnym stopniu stale przeprowadzane kontrataki niemieckie. Bohaterskie odpieranie wszystkich sowieckich ataków na ufortyfikowane pozycje wokół Stalingradu i na zaporę nad dolnym Donem, gdzie ofensywa sowiecka od razu w swoim punkcie ciężkości utknęła, świadczy najlepiej jak bardzo obrona niemiecka pokrzyżowała sowiecki plan operacyjny, mimo wszystkich częściowych sukcesów taktycznyh.

Ścisła powściągliwość niemiecka we wszystkich enuncjacjach na temat sytuacji wojennej na Wschodzie nie pozwala jeszcze w tej chwili na ostateczne wnioski i prognozy. Bitwy trwają jeszcze obecnie w całej pełni. Można jednak przypomnieć fakt, że naczelne dowództwo sił zbrojnych w czasie trwania walk podczas ubiegłej zimy zaznaczyło po raz pierwszy 26 marca 1942 r. nastanie trwałej odwilży, a w kilka dni później również ogólne zmniejszenie się sowieckiej działalności ofensywnej. Być może, że oznacza to, iż dzisiaj przeżywamy moment środkowy czasokresu — a zarazem i zenit sowieckich ofiar i wysiłków, — użyczonego przez naturę zimowej ofensywie przeciwnika

Obwieszczenie

Wszystkie zakłady dla gości i oberże w obrębie miasta Wilna (restauracje, jadłodajnie, kawiarnie, bary, mleczarnie i herbaciarnie, lokale do spożywania napoi bezalkoholowych, jako to: lemoniady, wody owocowe, woda selcerska, kawa, herbata i t. d., następnie hotele, pensjonaty i domy zajezdne, w ogóle wszelkie zakłady, obliczone na zysk, wydające z charakteru swego zawodu potrawy lub napoje dla natychmiastowego ich spożycia na miejscu, lub takie zakłady, które zawodowo wynajmują pokoje lub łóżka do czasowego użytku t. j. na okres krótszy niż miesiąc, — winny zameldować się do dnia 25 stycznia 1943 r. w Aussenstelle Wilno—miasto przy Izbie Gospodarczej Litwy ul. Gedimino 8 i wręczyć deklarację o koncesję niezależnie od jej formy. O ile już przedtem zostały oddane deklaracje o koncesje w innych urzędach, niż Izba Gospodarcza, to nadal już nie będą one uwzględniane. Tracą do powyższego terminu również swą ważność koncesje już udzielone.

W deklaracji o koncesję należy zaznaczyć, czy i od kogo już przedtem otrzymano koncesję. Do deklaracji należy dołączyć zaświadczenie i zezwolenie na koncesję w poświadczonym odpisie.

Deklaracje należy składać w języku niemieckim i litewskim. W razie nieterminowego złożenia zameldowań i deklaracyj nie można będzie ich uwzględnić przy przyszłym udzielaniu koncesyj.

Deklaracje i zameldowanie wspomniane zakłady winny kierować do Izby Gospodarczej Litwy, oddział Wilno—miasto, ul. Gedimino Nr. 8.

Wilno, 12 stycznia 1942 r.

Izba Gospodarcza Litwy
Oddział Wilno—miasto.

Maksymalne ceny
na szczotki i pędzle

Zarządzeniem Urzędu Regulacji Cen z dnia 27.XI.1942 roku zostały ustalone maksymalne urzędowe ceny na szczotki i pędzle.

Wytwórnie szczotek i pędzli kalkulują ceny na te wyroby biorąc pod uwagę:

1. Cenę surowca (głównego i pomocniczego).
2. Koszta robocizny.
3. Koszta ogólne.
4. Zysk.
5. Podatek obrotowy.

Przy kalkulacji materiałów surowych należy wykazać zużyty surowiec (główny i pomocniczy) i cenę kupna jego w/g cen faktycznie ustalonych. Przy określaniu kosztów robocizny należy podać osobno długość dnia roboczego w godzinach oraz wynagrodzenie za godzinę, które należy obliczać w/g ustalonych stawek.

Koszta ogólne można obliczyć w wysokości 100% robocizny, uwzględniając koszta transportu i wydatków na ubezpieczenia socjalne.

Wysokość zysku oblicza się w wysokości 10% kosztów własnych (surowiec, robocizna i wydatki ogólne).

Kalkulację cen należy przedłożyć Dyrektorowi Urzędu Cen do zatwierdzenia załączając wzór wyrobów w celu ostatecznego ustalenia ceny.

Cenę wytwórni należy rozumieć na fabryce, a cenę hurtową loco skład, zaś cena detaliczna nie powinna przekraczać 25% ceny wytwórni.

W handlu hurtowym cenę można podwyższyć o 5% w stosunku do ceny wytwórczej, a w handlu detalicznym o 20%.

Z poszczególnych podwyżek cen powinny być pokryte koszta transportu.

Wytwórnie sprzedające szczotki i pędzle bezpośrednio konsumentowi dodają do cen fabrycznych 15% na pokrycie kosztów dostawy towaru. Wytwórca i hurtownik są obowiązani podawać na rachunkach cenę jednostkową towaru.

Wykroczenia przeciwko temu zarządzeniu będą karane w/g obowiązujących ustaw.

Zarządzenie Dyrekcji Cen o cenach maksymalnych z dnia 10.IX.1942 roku nadal pozostają w mocy, natomiast wszelkie inne zarządzenia tracą swą moc prawną.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 10 grudnia 1942 r. (w)

Wiadomości z dnia

ŚRODA
23 Styczeń
Hadriana i Sebastiana
Wschód słońca 7.29
Zachód słońca 15.31

— UWADZE ABONENTÓW GAZOWNI. Zarząd Gazowni Miejskiej zwraca się do wszystkich abonentów, aby ograniczyli do minimum spożycie gazu. Obecnie kwestia surowca drzewnego jest bardzo ważną i dlatego gazownia będzie zmuszona wyłączać abonentów którzy nie stosują oszczędności w użyciu. Zarząd Gazowni spodziewa się, że abonenci zrozumieją to, że w obecnych warunkach wojennych, we własnym interesie należy ograniczyć zużycie surowca drzewnego a co za tym idzie i gazu. (z)

— WYJAŚNIENIE W SPRAWIE SPRZEDAŻY ŻARÓWEK. Wydział gospodarczy elektrowni miejskiej podaje do wiadomości, że obecnie prowadzi sprzedaż żarówek jedynie dla urzędów, przedsiębiorstw i ich pracowników. Przedstawiciele przedsiębiorstw, którzy złożyli zapotrzebowania winni zgłosić się do wydziału gospodarczego celem odbioru żarówek. Jednocześnie zawiadamiamy, że sprzedaż żarówek poszczególnym abonentom nie jest dokonywana, i zwracanie się w tej sprawie do elektrowni jest bezcelowe. Po zaopatrzeniu pracowników i przedsiębiorstw będzie dokonywana sprzedaż żarówek abonentom, jednak nastąpi to dopiero za parę tygodni. (z)

— ZJAZD PRACOWNIKÓW MLECZARSKICH. W końcu b. m. kierownictwo „Pienocentrasu" zwołuje zjazd swych pracowników z okręgu wileńskiego, na którym mają być omówione wszystkie aktualne sprawy mleczarstwa. Podczas zjazdu zostaną przedłożone sprawozdania z przebiegu wykonywania dostaw nabiału w terenie, oraz sprawy związane z przygotowaniem mleczarń do nadchodzącego sezonu mleczarskiego. Na zjeździe będą również ustalone granice rejonów działalności poszczególnych mleczarni.

— PASZA TREŚCIWA DLA SOLIDNYCH DOSTAWCÓW MLEKA. W swoim czasie umieściliśmy w „Gońcu" głosy rolników, uczciwych dostawców mleka, którzy uskarżali się na trudne warunki wykonywania dostaw wobec spadku mleczności krów, spowodowanego brakiem pasz treściwych. Jednakże, mimo ciężkich warunków wojennych, organy nadzoru gospodarczego wciąż szukają sposobności, aby dopomóc tym rolnikom, którzy sumiennie spełniają swe obowiązki i dostarczający mleko do zlewni mają możność otrzymania od 50 do 100 kg. makuchów miesięcznie.

Rolnik, który zawrze umowę z Pienocentrasem na dostawę nie mniej niż 250 litrów mleka w sezonie zimowym otrzyma makuchy za darmo. Wydawanie makuchów i zawieranie wspomnianych umów już zostało rozpoczęte. W tej sprawie należy zwracać się do kierowników mleczarni, do których jest dostarczane mleko. (r)

— LUDNOŚĆ WIEJSKA OCZYSZCZA DROGI ZE ŚNIEGU. Ostatnio wichry usypały na niektórych szlakach wielkie zaspy, uniemożliwiające normalne wykorzystywanie tych dróg. Ze względu na wielką ilość śniegu rejon drogowy nie mógł dać sobie rady z przekopaniem. Wobec powyższego do pomocy została powołana ludność okolicznych wsi, która chętnie pośpieszyła do roboty i w przeciągu kilku godzin największe nawet zatory były już usunięte, tak że nie było żadnej przerwy w normalnej komunikacji. (r)

— SZCZĘŚLIWY REZULTAT. Przewczoraj wieczorem na ulicy Gedimino (Mickiewicza) wpadł pod samochód ciężarowy robotnik J. Prychoskowski. Szczęśliwym zbiegiem okoliczności wyszedł on z wypadku bez szwanku. (z)

Skóra chromowa lub ładunki myśliwskie
jako premie za dostarczone skóry futrzane

Niemieckie Towarzystwo Wyrobów futrzanych z ogr. odp. na Kraj Wschodni w Rydze, miejsce zbiórki w Wilnie, ul. Św. Jańska 4—5 ma możność wydawania pewnej określonej ilości skóry chromowej lub ładunków myśliwskich za dostarczane skóry futrzane lisów żółtych, tchórzy, zajęcy, królików, borsuków, kotów, psów i t. d. Towarzystwo spodziewa się tym sposobem dać bodźca myśliwym do polowania, a z drugiej strony uwolnienia ludności wiejskiej od plagi lisów.

Bliższych szczegółów można dowiedzieć się w miejscu zbiórki futer, Wilno, ul. Św. Jańska 4—5.

Do abonentów wodociągów miejskich

Pomimo niejednokrotnych napomnień, wiele rządców i właścicieli domów nie użyło środków zapobiegawczych przeciwko zamarzaniu wodociągów na swych posesjach. Zamarznięcie tych urządzeń powoduje liczne pęknięcia rur i bezcelową utratę wody. Inni natomiast konsumenci wody trzymają krany wodociągowe w stanie niezamkniętym we dnie i w nocy celem niedopuszczenia do zamarzania rur przez nieprzerwany odpływ wody.

Postępowanie takie jest niedopuszczalne. Wodociąg miejski nie jest w stanie już i bez tego pokryć całego zapotrzebowania na wodę. Wskutek bezcelowego zużywania wody brak jej staje się coraz ostrzejszym. Nieraz wszyscy konsumenci wody są zaskoczeni w najbardziej przykry sposób, gdy zaopatrywanie w wodę z konieczności zawodzi akurat właśnie w godzinach największego jej zużycia.

Zwraca się uwagę, że na przyszłość osoby, szafujące wodą miejską ponad normalną miarę, winni spodziewać się natychmiastowego wyłączenia wodociągów w ich nieruchomościach.

Obwieszczenie
Kursy języka niemieckiego

W połowie stycznia 1943 rozpoczynają się nowe kursy języka niemieckiego dla początkujących i zaawansowanych przy St. Ignatstr. 3.

Tam przyjmowane są zgłoszenia codziennie od godz. 8.30 do 14 i od 16 do 19.

Odbywają się kursy dzienne i wieczorowe dla dorosłych i młodocianych.

Pełnomocnik
dla Związków Zawodowych
Okrąg Wilno—miasto.

Ostrzeżenie przed oszustem

Komendant policji bezpieczeństwa i SD na Litwie oznajmia:

Na tutejszym (kowieńskim) dworcu uprawia nieznany osobnik oszustwa, działając według wszelkiego prawdopodobieństwa w następujący sposób:

Obserwuje on podróżnych którzy oddają na bagaż swój pakunek ręczny, ocenia zawartość i cenę, notuje sobie numer kwitu i przez oddanie na bagaż własnego bezwartościowego pakunku uzyskuje potwierdzenie. Później fałszuje on numer swego potwierdzenia na numer wysokowartościowego pakunku, i odbiera go pozostawiając swój nic nie warty, (zawierający cegły itp.). Fałszowania dokonuje przez wycieranie gumą i poprawkę atramentem. Personel kolejowy przechowalni nie poznał sfałszowania w danym wypadku. Ponieważ można przypuszczać, że oszust będzie podróżował po całej Litwie i posługiwał się tą samą metodą, dlatego ostrzega się publiczność.

Urzędom kolejowym zwrócono uwagę, by w przyszłości potwierdzenia oddania na bagaż dokładniej badano czy nie są sfałszowane, zanim nastąpi wydanie pakunku.

†
Jan Gołowacz
długoletni pracownik Prokuratury Wileńskiej
po długich i ciężkich cierpieniach zmarł dnia 13 stycznia 1943 r. w wieku lat 55.
Eksportacja zwłok odbyła się na cmentarz po-Bernardyński dnia 19 stycznia o godz. 3.00 pp. O czym zawiadamiają pogrążone w głębokim smutku
Żona, Córki i Synowa.

†
Andrzej Markiewicz
po krótkich lecz ciężkich cierpieniach, opatrzony Św. Sakramentami, zmarł dnia 16 stycznia 1943 r. w wieku lat 68.
Eksportacja zwłok z domu żałoby przy ul. Kleipedos (d. Żeligowskiego) 6—1 odbyła się dnia 18 stycznia na cmentarz Rossa. Nabożeństwo Żałobne odbędzie się we środę dnia 20 stycznia w kościele w Katarzyny o godz. 9. O czym zawiadamia się Krewnych, Przyjaciół i Znajomych pogrążeni w głębokim smutku
Żona, Syn, Córki i Rodzina.

†
Antonina z Wołłodźkich Skorowa
zmarła dnia 18 stycznia 1943 r. w wieku lat 72.
Eksportacja i pogrzeb odbędzie się 21 stycznia w Niemenczynie.
O tych smutnych obrzędach zawiadamia
Matka, Syn i Brat.

†
Jerzy Reutt
zginął śmiercią tragiczną dnia 15 stycznia 1943 r. w wieku lat 33.
Eksportacja zwłok z domu żałoby przy ul. Bebru (Borowa) 6 do kościoła św. Piotra i Pawła nastąpi dnia 20 stycznia o godz. 3 pp. Pogrzeb odbędzie się w dniu 21 b. m. o godz. 14 na cmentarz Rossa. O tych smutnych obrzędach zawiadamia się Przyjaciół i Znajomych stroskani
Żona i Rodzina

Za spokój duszy
ś. p.
OSKARA HANSENA
zmarłego tragicznie dnia 16 go stycznia 1943 r. w wieku lat 2[illegible] w majątku Ryzkory, pow. święciańskiego odbędzie się Nabożeństwo Żałobne we środę dnia 20-1-43 o godz. [illegible] rano w Zborze Ewangelickim. O czym zawiadamia Krewnych, Bliskich i Znajomych pogrążony w smutku
PRZYJACIEL.

Adres Redakcji i Administracji: ul. Gedymina 11—a (I piętro). Telefony: Redaktor Naczelny 42, Redakcja 8-13, Administracja 7-09, Ekspedycja 6-99. Godziny przyjęć w sprawach redakcyjnych od 10—15. Redaktor przyjmuje od godz. 13—14. Administracja czynna od godz. 8—16 (oprócz niedziel i świąt). Ceny ogłoszeń: Wiersz milim. na 4 str. 12 fen., bandlowe o 100 proc. drożej. Za podanie adresu w Administracji — 30 fenigów. Stronica ma 12 szpalt. Administracja nie uwzględnia zastrzeżeń co do rozmieszczenia [illegible]

Drukarnia „Auszra" w Wilnie

Wydawca-redaktor: Czesław Ancerewicz.